

1 martie 2026 • **DUMINICA II DIN POST** • Sf. Albin, ep.

LECTURA I

**Chemarea lui Abraham,
părintele poporului lui
Dumnezeu.**

Citire din cartea Genezei 12,1-4a

În zilele acelea, Domnul i-a spus lui Abram: "Teși din țara ta și din neamul tău și din casa tatălui tău spre țara pe care ți-o voi arăta! Voi face din tine un neam mare, te voi binecuvânta și voi face mare numele tău; și vei fi o binecuvântare. Îi voi binecuvânta pe cei care te vor binecuvânta, iar pe cei care te vor blestema îi voi blestema. Și prin tine vor fi binecuvântate toate familiile pământului". Abram a plecat, după cum i-a spus Domnul.

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL

Ps 32(33),4-5.18-19.20 și 22 (R.: 22)

**R.: Fie, Doamne, mila ta
asupra noastră, precum și
noi am sperat în tine!**

Drept este cuvântul Domnului și toate lucrările sale sunt vrednice de crezare.

El iubește dreptatea și judecata; pământul este plin de bunătatea Domnului. **R.**

Iată, ochii Domnului sunt îndreptați spre cei care se tem de el, spre cei care nădăjduiesc în mila lui, ca să scape de la moarte sufletul lor și să-i hrănească în timp de foamete! **R.**

Sufletul nostru îl așteaptă pe Domnul; pentru că el este scutul și apărătorul nostru. Fie, Doamne, mila ta asupra noastră, precum și noi am sperat în tine! **R.**

LECTURA A II-A

Dumnezeu ne-a mântuit și ne-a chemat cu o chemare sfântă.

Citire din Scrisoarea a doua a sfântului apostol Paul către Timotei 1,8b-10

Preaiubitule, suferă împreună cu mine pentru evanghelie după puterea lui Dumnezeu, cel care ne-a mântuit și ne-a chemat cu o chemare sfântă, nu pentru faptele noastre, ci pentru planul său și pentru harul pe care ni l-a dat în Cristos Isus mai înainte de începutul veacurilor, dar care acum a fost descoperit prin arătarea Mântuitorului nostru Isus Cristos, care a nimicit moartea și a făcut să strălucească viața și nemurirea prin evanghelie.

Cuvântul Domnului

ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

Mt 17,5cd

Glasul Tatălui din nor spunea: “Acesta este Fiul meu cel iubit, ascultați de el!”

EVANGHELIA

Fața lui strălucea ca soarele.

Citire din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos după sfântul Matei 17,1-9

În acel timp, Isus i-a luat pe Petru, pe Iacob și pe Ioan, fratele lui, i-a

dus deoparte pe un munte înalt și i s-a schimbat înfățișarea înaintea lor: fața lui a strălucit ca soarele și hainele lui au devenit albe ca lumina. Și iată că le-au apărut Moise și Ilie, care vorbeau cu Isus! Petru, luând cuvântul, i-a spus lui Isus: “Doamne, e bine că suntem aici! Dacă vrei, voi face aici trei colibe: una pentru tine, una pentru Moise și una pentru Ilie”. Pe când mai vorbea încă, iată că i-a învăluit un nor luminos și iată că un glas din nor spunea: “Acesta este Fiul meu cel iubit, în care este mulțumirea mea; ascultați de el!” Auzind, discipolii au căzut cu fața la pământ și s-au înspăimântat foarte mult. Dar, venind Isus, și atingându-i, le-a zis: “Ridicați-vă și nu vă temeți!” Ridicându-și ochii, n-au mai văzut pe nimeni decât pe Isus singur. Pe când coborau de pe munte, Isus le-a poruncit: “Să nu spuneți nimănui ceea ce ați văzut până când Fiul Omului nu va fi înviat din morți!”

Cuvântul Domnului

În cea de-a doua duminică a Postului Mare Liturgia Cuvântului ne invită să străbatem, alături de principalii protagoniști ai lecturilor, un drum la capătul căruia ne așteaptă o descoperire.

Prima lectură îl are protagonist pe Abraham căruia Dumnezeu îi cere, într-o zi, să-și părăsească și țara și familia și să meargă în țara pe care El i-o va arăta. La capătul drumului pe Abraham urma să-l așteaptă o răsplată nesperat de mare: va deveni părintele unui popor mare, va fi copleșit de binecuvântări de către Dumnezeu și va deveni el însuși izvor de binecuvântare pentru toate popoarele. O astfel de promisiune e cât se poate de tentantă pentru un om lipsit de urmași. Însă, niciun om nu ar pleca în necunoscut fără un minim de asigurare: unde se află acea țară și mai ales ce eforturi ar presupune o astfel de călătorie (dat fiind că Abraham avea, în acel moment, 75 de ani). Or, autorul cărții Genezei, ne spune simplu că: Abraham a plecat precum i-a spus Domnul. Prin urmare, drumul în care se angajează Abraham presupune în egală măsură un act de credință față de Cel care l-a chemat și un angajament care, însoțit de binecuvântarea lui Dumnezeu, va transforma imposibilul în posibil, nerodnicia în rodnicie, blestemul în binecuvântare. La rândul ei lectura a doua ne prezintă o „invitație la drum” pe care sfântul Paul i-o adresează ucenicului său Timotei: ia parte

cu mine la suferință pentru vestirea evangheliei, bizuindu-te pe puterea lui Dumnezeu. El ne-a mântuit și ne-a dat o sfântă chemare, întemeiată... pe hotărârea harului său. Acest har ne-a fost dat în Cristos Isus... [atunci când] a distrus moartea și a făcut să strălucească viața și nemurirea prin vestirea evangheliei. Cu alte cuvinte, angajamentul de a vesti (fie și numai prin fapte) evanghelia obține o victorie imporantă împotriva morții și o manifestare strălucită a vieții și a nemurii. Și fragmentul evanghelic al acestei duminici descrie un drum pe care îl străbat, alături de Isus, trei dintre apostolii Săi cei mai apropiați: Petru, Iacob și Ioan. Drumul lor către vârful unui munte înalt este anevoios. Dar, odată ajunși, ei au parte de o revelație surprinzătoare. Lumina strălucitoare care învăluie chipul și hainele Învățătorului, prezența lui Moise și a lui Ilie și mai ales Glasul ce răsună din norul luminos devăluie faptul că Isus este Fiul preaiubit al Tatălui; că Tatăl își află în El toată bucuria; că pe El toți ucenicii trebuie să-l asculte. Așadar, toate aceste aspecte ale identității lui Isus Cristos sunt revelații pe care cineva le obține

la capătul unui drum (adesea foarte anevoios).

Timpul Postului Mare ne invită pe toți la un drum, la un itinerariu de descoperire a identității lui Isus: Cine este El? În ce constă viața cea nouă pe care El ne-o propune? Apostolii care l-au însoțit pe munte, au înțeles toate aceste lucruri și au putut vorbi despre ele numai după ce Fiul Omului a înviat din morți. Spre acest capăt ne îndreptăm și noi, ajutându-ne de meditarea textelor biblice propuse în acest timp liturgic, de participarea la celebrările liturgice, de rugăciune, de sfânta spovadă și sfânta împărtășanie.

Pr. Tarciziu Șerban

Calendarul săptămânii

1-8 martie 2026

1	D	DUMINICA II DIN POST; Sf. Albin, ep.
2	L	Sf. Angela a Crucii, clg.
3	M	Ss. Tereza Verzeri; Cunegunda, imp.; Marin, ostaș m.
4	M	Sf. Cazimir, rege (*); Sf. Ioan Anton Farina, ep.
5	J	Ss. Luciu I, pp.; Teofil, ep.; Adrian din Cezareea, m.
6	V	Sf. Coletta, fc.; Fer. Roza din Viterbo, fc.
7	S	Ss. Perpetua și Felicitas, m. (*)
8	D	DUMINICA III DIN POST; Sf. Ioan al lui Dumnezeu, clg.

Gândul săptămânii

“Cea mai bună cale de a spune lui Dumnezeu că Îl iubim este aceea de a-I cere mereu să-L putem iubi tot mai mult.” (Fericitul Vladimir Ghika)

